

Конгрес Українських Націоналістів

Змагатимеш до поширення сили, слави, багатства і величі Української Держави

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.cun.org.ua Спецвипуск. 15 жовтня 2014

«ВІТЧИЗНІ ТИ БУДЬ ВІРНИМ ДО ЗАГИНУ, НАМ УКРАЇНА ВИЩА НАД УСЕ...»

Конгрес Українських Націоналістів іде на вибори. До виборчого списку, а також у мажоритарні округи від Конгресу делеговані українські патріоти, які не скомпрометували себе ні зрадою ідеалам свободи, на яких постали ОУН-УПА, ні угодовством, ні причетністю до корупції. Не дискредитувала себе і заснована 22 роки тому політична сила, яку творила і понад десять років очолювала незабутня Слава Стецько. Перед її світлою пам'яттю конгресівці схиляються та присягають «Вітчизні бути вірним до загину», бо ніколи не забудуть слова пані Слави: «Я буду боротися за Україну до останнього подиху свого життя». Так і сталося. Тепер настала пора боротися, як це робила вона, її послідовникам.

Якщо українські виборці проголосують за кандидатів у народні депутати від Конгресу, то можуть бути переконані, що принаймні ця, націоналістична, частина парламенту послідовно боротиметься проти корупції і ніколи не капітулює перед «імперією зла».

Високі ідеали не сумісні зі зрадою чи з дріб'язковістю. Тому в УПА не було інтриг і заздрощів, а лише готовність закрити в бою своїм тілом побратима чи вмерти за Україну. Уявімо собі, якою ж квітучою та заможною, авторитетною в сім'ї народів світу була б Українська держава, якби біля її керма стояли саме такі лицарі честі… Або їхні нащадки.

Члени Конгресу Українських Націоналістів і їхні прихильники намагаються в усьому бути гідними своїх великих попередників.

Українці! Повіримо їм! І віддамо за них свої голоси!

☑ **24** – під таким номером у виборчому бюлетені **Конгрес Українських Націоналістів**

Степан БРАЦЮНЬ:

«НАШІ АМБІЦІЇ – ПОВЕРНУТИ ДЕРЖАВІ ГІДНІСТЬ»

– Конгрес Українських Націоналістів іде на вибори, має виборчу програму – як і інші партії. Водночас Конгрес має понад двадцятилітню історію, впродовж якої він не дискредитував себе ні угодовством, ні причетністю до корупції. Позиція політичної сили, яку ви очолюєте, завжди була чіткою і безкомпромісною, там, де йшлося про національні інтереси та честь України. Отже, саме перебування депутатів від КУНу в «оновленому» парламенті додало б йому авторитету. Адже виборці будуть точно знати, що «конгресівці» не беруть хабарів, не голосують за оплачувані, лобістські закони, не зрадять присязі. У вас є такі амбіції?

– Наші амбіції – не просто бути у владі, а якісно змінити державу. Повернути їй гідність. Щоб ні перед ким ми не запобігали, не вмовляли, не принижувалися, особливо, перед ворогом, якого ми обов'язково переможемо. А всілякі шамотіння, мовляв, нам не під силу здолати озброєного до зубів інтервента, – це блеф страхопудів. Про те, якою має бути національна гідність, найкраще сказав, звертаючись до України, її видатний поет Василь Симоненко: «Ради тебе перли в душу сію, Ради тебе мислю і творю, Хай мовчать Америки й Росії, Коли я з тобою говорю».

– Після Революції Гідності ми знову говоримо, що її, гідність, треба повернути…

– Переконаний, що саме про це із засвітів волають до нас душі Героїв Небесної Сотні – лицарів Революції Гідності. Вони відійшли, а ми втратили Крим. Без спротиву. Без єдиного пострілу. Хоча було кому чинити окупантові опір і було з чого стріляти. Сподівалися на радикальні дії сформованої Євромайданом влади? Навряд чи. Україні традиційно не щастило з владомождцями. Вона народжувала героїв, які жертовно вмирали за її волю, а до влади приходили не найвідважніші. Офіційний Київ, за словами тодішнього міністра оборони, забороняв йому віддавати наказ стріляти в агресора.

– А як би діяли за таких обставин наші великі попередники з УПА, приміром, Роман Шухевич чи Микола Лебідь?

– Переконаний, що вони за добу сформували б загони однодумців і добралися до Криму. А ми цього не зробили. Віддали окупантові все – землю, зброю, людей. Думаю, що між Москвою і певними людьми в Києві були домовленості про «мирну» передачу Криму Росії. А ті, для кого Україна понад усе, їм не перешкодили. Так ми втратили гідність, і повернемо її собі і державі лише тоді, як Крим знову стане українським, а зрадники будуть покарані.

Закінчення на 2–3-й стор.

НАЦІОНАЛЬНЕ СВЯТО

14 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ

«З метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності і територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг українського народу, сприяння дальшому зміцненню патріотичного духу у суспільстві та на підтримку ініціативи громадськості» Президент України Петро Порошенко установив свято – День захисника України, яке будемо відзначати щорічно 14 жовтня, на Покрови. Президент визнав таким, що втратив чинність, указ про відзначення 23 лютого Дня захисника Вітчизни.

14 жовтня, у столиці України Конгрес Українських Націоналістів і його прихильники відзначили свято Покрову Пресвятої Богородиці та День захисника України.

Урочисті заходи розпочались спільною молитвою, після чого націоналісти рушили до Верховної Ради.

До гасел щодо негайної «люстрації влади» додалися вимоги визнати воїнів Української Повстанської Армії борцями за незалежність Української держави та заборонити в Україні комуністичну ідеологію й політичні організації, що її сповідують.

На жаль, цьогорічні урочисті заходи були затьмарені провокаціями деструктивних сил, які вирішили підвищити свій рейтинг і шляхом провокацій підіграти ворогам України.

«Ми, – каже сотник Ігор Руднюк, – переможемо зовнішню і внутрішню змову проти народу України. Головне, не даймося розвести нас, посіяти недовіру. Ми – козацького славного роду, в нас арійська кров, вміємо дуже добре саоорганізовуватися. І всі страшилки про силу і міць північної орди – психологічний фейк. Вони без нас нічого не варті. І врешті,це не міжнаціональна війна,це боротьба двох світоглядів.За нами правда визвольної боротьби від імперського тоталітарного режиму північного царя Путіна. І разом – переможемо! Треба їм «русский мир» – без проблем, відновимо Київську Русь-Україну, її славу і могутність. Слава Україні!!!»

В день свята Покрови вороги України вирішили розділити об'єднане боротьбою з окупантом українське суспільство. Ми, українські націоналісти, не дозволимо московським провокаторам зруйнувати здобутки Майдану і перетворимо Україну на цивілізовану і заможну державу, в якій не буде корупції, правового свавілля, бідності та несправедливості!

ОФІЦІЙНО

ПУТІН НАГОРОДЖУЄ УБИВЦЬ

**Заява
Проводу Конгресу
Українських Націоналістів
з приводу указу В.Путіна
про «спецпособія» карателям**

Російський президент уже давно розминувся із цивілізаційними цінностями, ігноруючи мораль і совість, права людини, історичну пам'ять народів. Кремль культивує брехню і підлість, «канонізує» тиранів на кшталт Сталіна, Берії та їхніх опричників, трактуючи скоєні ними злочини проти людяності як подвиг в ім'я Росії. Щоб приховати справжню суть їхньої «діяльності», Путін вирішив ліквідувати «Меморіал». Мін'юст РФ звернувся до найвищої судової інстанції країни з вимогою заборонити діяльність «Меморіалу», організації, яка здійснила величезну роботу для розкриття злочинів комуністичного режиму.

Водночас президент РФ вирішив особисто відзначити «заслуги» убивць – карателів НКВД, які в Україні та країнах Прибалтики знищували учасників національно-визвольних змагань, убивали жінок і дітей, їхніми трупами гатили криниці, списуючи свої злочини на бандерівців чи «лісових братів». У це важко повірити… Але восьмого жовтня 2014 року В.Путін підписав указ про надання «спеціальної допомоги» ветеранам – карателям НКВД, які протягом 1944–1951 рр. ліквідовували національно-визвольні рухи в Україні, Білорусі, Литві, Латвії та Естонії, і доручив посольствам РФ у цих країнах скласти списки карателів і їхніх сімей.

Отже, допомога з Росії буде адресною. Відтепер московські вбивці та їхні нащадки, які досі проживають у країнах – місцях скоєння злочину, одержуватимуть за свої «подвиги» фінансову винагороду – специфічне заохочення до етнічних чисток силам новітніх російських бандформувань.

Звироднілий диктатор, нехтуючи елементарною етикою, вирішив вчинити акт наруги над пам'яттю мільйонів людей, які загинули від рук московських сатрапів, захищаючи право власного народу на свободу.

Конгрес Українських Націоналістів заявляє, що всіма доступними методами буде протидіяти путінським акціям морального садизму в Україні, і звертається до Президента України та МЗС з вимогою не допустити на території нашої держави поширення «допомоги від Путіна» катам українського народу.

Наруга і приниження не прощаються нікому!

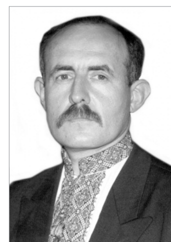
Слава Україні! Героям слава!

Степан БРАЦЮНЬ,
Голова Конгресу Українських Націоналістів
14 жовтня 2014 р. м.Київ

КАНДИДАТИ У НАРОДНІ ДЕПУТАТИ ВІД КОНГРЕСУ –

Брацюнь Степан, Голова Конгресу Українських Націоналістів

Мовчан Павло, голова Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка

Поровський Микола, голова Республіканської Християнської партії

Олійник Марія, Заступник Голови КУН, заступник голови Донецької ОО ВУТ «Просвіта» ім. Тараса Шевченка

Рудник Ігор, сотник 34-сотні Майдану Революції Гідності

Бондар (Різниченко) Ольга, активіст волонтерської групи «Вільні люди»

Борович Богдан, голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, голова Івано-Франківської ОО КУН

Лупаков Євген, голова Спілки Офіцерів України, заступник Голови КУН

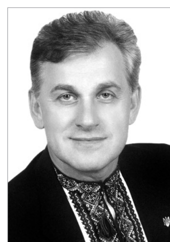

Петрова Марія, голова Всеукраїнської Ліги Українських жінок, перший заступник голови Національної Ради жінок України

Шпіцер Василь, перший мер м.Львова, заступник голови КУН

Дідусь Роман, заступник головного інженера Львівського відділення ГПУ «Полтавагазвидобування», заступник голови КУН

Шепетюк Юрій, голова Київської міської організації КУН, заступник голови Конгресу

Семенюк Тарас, директор кредитної спілки «Скарбниця»

Гентош Тарас, голова Львівської обласної організації КУН

Віват Іван, заступник голови Чортківської райдержадміністрації, голова Чортківської районної організації КУН

Стельмащук Юрій, директор державного підприємства «Український дім»

Хуторянець Ольга, шеф-редактор телевізійного проекту ток-шоу «Говорить Україна»

Білах Іван, директор ТОВ «Видавництво Астон»

Лемик Роксолана, доцент кафедри цивільного права і процесу, голова Львівської міської організації КУН

Гудзь Віктор, доцент, зав. кафедрою історії Мелітопольського педагогічного університету імені Б. Хмельницького

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Степан БРАЦЮНЬ:
«НАШІ АМБІЦІЇ – ПОВЕРНУТИ ДЕРЖАВІ ГІДНІСТЬ»

– Поки що не виглядає на те, що влада має намір їх встановити.

– Якщо у Верховній Раді будуть депутати від Конгресу, то вони обов'язково зініціюють створення відповідної ТСК із залученням профі. В Україні достатньо фахових розвідників, щоб встановити, що насправді відбувалося і коли здавали Крим, і коли ще до цього створили «коридор» для Януковича зі свитою, та й не лише для нього.

– Один із працівників його охорони в інтерв'ю сказав, що за «коридор» було заплачено три чи чотири мільярди. Але він бідкався, що не знає в якій саме валюті.

– У гривнях, звичайно. Не так вже й багато, як для Януковича, щорічний корупційний навар сім'ї якого, кажуть, становив коло 300 мільярдів гривень. Їх нібито налом завозили до його маєтків, а далі – транспортували в

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Росію. Що залишилося в Донецьку, начебто забрав перший гуманітарний «конвой» Путіна.

– Є в Україні люди, яким усе достеменно відомо – кому і скільки платили вельможні злочинці за безперешкодний демарш із країни разом із награбованим. Та які в них гарантії, що вони не заплатять за інформацію життям?

– Поки що жодних. Але вони будуть – з приходом до Верховної Ради покоління молодих політиків, тих, які не були у владі і мають амбіції довести, що й політика – не завжди брудна справа, а стає такою лише тоді, коли опиняється в брудних руках. Я вже не кажу про тих людей честі і відданості українській справі, які балотуються до парламенту від Конгресу.

Про легендарну Марію Олійник, голову Донецької обласної організації Конгресу і заступника голови обласної «Просвіти» знає вся Україна. Там, де вона працюватиме, «договорняки» чи корупційні схеми апріорі не можливі. Або ще одна наша героїня – Ольга Різниченко з Харкова. Інтелектуалка. Одна із «будівничих» Музею Розстріляного Відродження. Після столичного Євромайдану, на якому вона була з першого і до останнього дня, Ольга, як волонтер харківської організації «Вільні люди», разом із друзями доставляє найнеобхідніше українським воїнам у найгарячіші «точки» АТО. Часто – під кулями. Перший мер Львова Василь Шпіцер, голова СОУ Євген Лупаков, сотник 34-ї сотні Майдану Ігор Рудник, Голова Всеукраїнського Товариства «Просвіта» Павло Мовчан, голова РХП Микола Поровський і десятки інших кандидатів у народні депутати від Конгресу – це ті люди, які ніколи не зрадять своїм ідеалам, забезпечать реальну дію законів – і про боротьбу з корупцією, і про люстрацію, і про економічні реформи.

Я б сказав так: з приходом таких, як вони, людей у стіни парламенту країна повертатиме собі гідність.

– Серед членів Конгресу ви щойно назвали прізвища політиків з інших сил…

– На цих виборах наша партія вирішила виступити об'єднавчою силою і запропонувала нашим однодумцям іти в парламент під «прапором» КУНу. Тому в нашому виборчому списку є і Микола Поровський, Павло Мовчан, і представники низки громадських організацій. Всі вони – ефективні, освічені, діяльні люди, і якщо вони не будуть у парламенті, то він від цього лише втратить.

– Сьогодні проти України Росія веде війну, якої, кажуть, у нас не сподівалися.

Дорогі читачі! Розпочалася передплата на газету «Нація і держава» на 2015 рік.
Інформація про газету міститься в Каталозі видань України на 2015 рік.
Наш індекс: 09715. Передплатна ціна: на 1 місяць – 9 грн. 46 коп., на 3 місяці – 28 грн 38 коп., на 6 місяців – 56 грн 76 коп., на рік – 113 грн 52 коп.
Передплатіть газету для себе, своїх рідних та друзів, зробіть внесок у розвиток української патріотичної преси.

БЕЗМЕЖНО ВІДДАНІ УКРАЇНІ ЛЮДИ

ВИБОРЧИЙ СПИСОК
кандидатів у народні депутати України
від політичної партії Конгрес Українських Націоналістів у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, висунутих на XV Зборі 13 вересня 2014 р.

1. Брацюнь Степан Іванович;
2. Мовчан Павло Михайлович;
3. Поровський Микола Іванович;
4. Олійник Марія Василівна;
5. Рудник Ігор Андрійович;
6. Бондар (Різниченко) Ольга Іванівна;
7. Борович Богдан Карлович;
8. Лупаков Євген Олександрович;
9. Петрова Марія Олегівна;
10. Шпіцер Василь Іванович;
11. Дідусь Роман Іванович;
12. Шепетюк Юрій Васильович;
13. Семенюк Тарас Миколайович;
14 Гентош Тарас Йосифович;
15. Віват Іван Осипович;
16. Стельмащук Юрій Іванович;
17. Хуторянець Ольга Володимирівна;
18. Білах Іван Богданович;
19. Лемик Роксолана Ярославівна;
20. Гудзь Віктор Васильович;
21. Василенко Аліна Володимирівна;
22. Бенюк Ніна Василівна;
23. Іванько Артур Едуардович;
24. Овчарук Василь Леонтійович;
25. Омельчук Володимир Васильович;
26. Данилиха Ігор Лукич;
27. Петранюк Марія Володимирівна;
28. Мохналь Михайло Миколайович;
29. Василишин Іван Йосипович;
30. Шпіцер Андрій Стефанович;
31. Проценко Володимир Миколайович;
32. Гафінова Любов Василівна;
33. Васильченко В'ячеслав Миколайович;
34. Русенко Ярослав Григорович;
35. Соколовська Ірина Володимирівна;
36. Бідюк Юрій Васильович;
37. Опимах Оксана Григорівна;
38. Степченко Григорій Іванович;
39. Матіяш Михайло Дмитрович;
40. Процев`ят Тарас Іванович;
41. Вовк Михайло Федорович;
42. Слюсар Сергій Михайлович;
43. Павлюк Олег Петрович;
44. Дяків Богдан Степанович;
45. Давидчук Василь Сергійович;
46. Фурман Анатолій Миколайович;
47. Боринський Іван Миколайович;
48. Козак Михайло Михайлович;
49. Мержвинський Віктор Володимирович;
50. Шевко Дем'ян Георгійович;
51. Дедюхін Ігор Олегович;
52. Ульгурський Ярослав Олексійович;
53. Паламарчук Дмитро Владленович;
54. Гавалюк Іван Михайлович;
55. Рамський Андрій Георгійович;
56. Гурик Мирослава Іванівна;
57. Каспрів Ростислав Ігорович;
58. Сорока Галина Степанівна;
59. Мацелик Михайло Олексійович;
60. Мазур Наталія Богданівна;
61. Дорошенко Вадим Феодосійович;
62. Петранюк Володимир Іванович;
63. Буртовий Анатолій Миколайович;
64. Поповичук Олег Миколайович;
65. Черепанський Ігор Олегович;
66. Дублянко Володимир Ілліч;
67. Бількевич Руслан Павлович;
68. Наджога Назарій Михайлович;
69. Дружкін Богдан Миколайович;
70. Ярема Володимир Ігорович;
71. Вівчарик Петро Петрович;
72. Покотило Роберт Володимирович;
73. Сидорчук Валерій Васильович;
74. Соченко Марина Петрівна;
75. Радецький Йосип Іванович;
76. Пивчук Юрій Іванович;
77. Вознюк Петро Федотович;
78. Грищук Василь Аркадійович;
79. Климова Анжеліка Анатоліївна;
80. Гриневецький Петро Михайлович;
81. Малерик Тетяна Ігорівна;
82. Мороз Григорій Андрійович;
83. Данильчук Ярослав Зіновійович;
84. Шпак Богдан Володимирович;
85. Коменда Володимир Богданович;
86. Кувівчак Остап Степанович;
87. Зеленський Микола Іванович;
88. Головацький Микола Андрійович;
89. Пакош Степан Іванович;
90. Лисаківський Олексій Вікторович;
91. Кобзарук Дем'ян Ігорович;
92. Зозуля Микола Дмитрович;
93. Пурський Андрій Зіновійович;
94. Мельниченко Наталія Олексіївна;
95. Водоп`ян Олександр Сергійович;
96. Головащенко Роман Володимирович;
97. Рибак Олександр Миколайович;
98. Ушаков Максим Віталійович;
99. Соколова Наталія Василівна;
100. Бількевич Борис Григорович;
101. Кухарчук Максим Ігорович.

Список кандидатів у депутати від КУН по мажоритарних округах:

1. Ткач Володимир, округ № 165, Тернопільська обл.
2. Березовський В'ячеслав, округ № 11, Вінницька обл.
3. Потурнак Іван, округ № 16, Вінницька обл.
4. Матківський Олег, округ № 119, Львівська обл.
5. Кондратюк Вадим, округ № 124, Львівська обл.
6. Клевчик Іван, округ № 204, Чернівецька обл.
7. Коретчук Ярослав, округ № 85, Івано-Франківська обл.
8. Царенко Анатолій, округ № 144, Полтавська обл.

Мабуть, думали, що руйнування армії та знищення оборонної системи України в цілому розчулить Путіна… Найкращі сини України пішли її захищати – без зброї, без амуниції – і полягли смертю хоробрих. Наші втрати – жахливі. Хто і коли буде відповідати, як зазначено у вашій програмі, «за підрив національної безпеки України»?

– Інтервенція Росії була несподіванкою тільки для тих, хто живе у світі ілюзій. «Артпідготовку» до війни проти України Путін розпочав не вчора. Так, президентові США Бушу він «популярно пояснював», що Україна – штучне утворення, вигадка. Дика заява Путіна про розпад СССР, як найбільшу трагедію XX століття, була відвертою декларацією його намірів реанімувати імперію зла. Вона мала б стати сигналом тривоги для міжнародної спільноти: Москва не відмовилася від ідеї встановити своє панування над світом, і першою мала впасти Україна. Путін нав'язав російському суспільству ідеологію нацизму, патологічну ненависть до українців, «морально» підготував росіян до війни проти України, яку вони й підтримали 82-ма відсотками.

– Обороноздатність України, її армію Москва руйнувала руками Януковича. Але ж ми дозволили йому це робити! Хіба ті ж народні депутати, політичні партії при владі, врешті, українські спецслужби не знали, що силовими структурами України кермують громадяни Росії, офіцери ФСБ?

– За долю України відповідальні всі її громадяни. Та міра відповідальності – різна. Так, лише громадський осуд може покарати народних депутатів, які час від часу в телеефірах «гнівно викривали» злочини «регіоналів», але далі цього не пішли. А мали б це зробити. Як і люди в погонах. Є багато методів боротьби, якщо Батьківщина в небезпеці. Патріоти при владі, які загубили відвагу, а тепер лементують «я ж казав», не підсудні, та на сарказм заслуговують. Ті, хто зрадив присягу, як той же Янукович, хто свідомо руйнував державу, працюючи на ворога, – злочинці, які рано чи пізно опиняться на лаві підсудних, і це буде набагато безпечніше для їхнього здоров'я, ніж коли, не дочекавшись суддів у мантіях, народ вершитиме над злочинцями свій суд – це буде розплата «за кров, за сльози, за руїну». І тоді нехай не нарікають нинішні правителі на «самосуд вулиці», бо і їм нагадають, як їхні суди випускали під заставу чи домашній арешт колишніх начальників «Беркута» чи доставлених бійцями «Айдару» сепаратистів, а ті згодом спокійно йшли на всі чотири сторони. В Україні тепер навіть зрадників судять заочно, перед тим потурбувавшись, щоб ті надійно заховалися в Росії чи деінде.

– Вас не дивує безпечність владоможців в умовах війни? Їхня дивовижна здатність робити винними за людські втрати тих же воїнів, яких послали на вірну смерть призначені Банковою нездари?

– Коли призначають винними за трагедію під Іловайськом вояків із Івано-Франківська, відмиваючи чиновників Міноборони та паркетних генералів, коли зібрані народом гроші для армії сім місяців чекають на тендер – цей, майже офіційний, засіб відмивання грошей, або коли, поклавши сотні українських воїнів, ведуть так звані Мінські переговори про мир, віддаючи на відкуп терористам українські землі, то я думаю: чи цілком адекватні ті люди, які вершать сьогодні державну політику? Можливо, політична короткозорість не дозволяє їм зазирнути в майбутнє і збагнути, що люди, які, хоронячи друзів, ризикуючи життям, за покликом серця, непохитно боронять Україну, вже нікому не віддадуть її на поталу, які б там мирні домовленості з терористами їх до цього не спонукали. Українці змінилися. Вони вже не дозволять жодним «зверхникам» собою помикати, дурити, принижувати. Якщо на Банковій цього не збагнули, то я можу лише їм поспівчувати.

– Людські втрати – це тільки біль народу?

– Думаю, не тільки. Правда в тому, що вони могли бути меншими в рази. Якби Президент дослуховувався до професійних, відданих справі військових, які давали йому слушні поради, котрих він, схоже, досі не почув. Для координації воєнних дій мав би бути створений єдиний центр. Йшлося про Ставку Верховного Головкомандувача, для створення якої достатньо Указу Президента. Проект такого Указу впродовж багатьох місяців лежить, наскільки мені відомо, на столі Порошенка. Годі сьогодні говорити про забезпечення українських воїнів найнеобхіднішим. На 90 відсотків це роблять волонтери, громадськість, середній бізнес, просто люди доброї волі. Дехто з них каже, що якби влада не втручалася в оборону країни, то самі українці і свою армію забезпечили і разом з нею давно перемогли б ворога. УПА в нас називали Армією без держави. Сьогодні в нас держава без Армії. Та не все так буде. Бо Гідність державі ми все-таки повернемо! І в такій Українській державі найвищою цінністю буде Людина та її життя.

Розмову вела
Марія БАЗЕЛЮК

 ОКРЕМА ДУМКА

Ціна і цінності

Ті, у кого в душі виникне гіркота на кшталт «Нас знову кинули», «Майдан нічого не досяг», «На манежі всі ті ж», «Ніхто за злочини не покараний», «Корупція процвітає», – їдьте до Києва, пройдіться Інститутською, подивіться в очі хлопцям з Небесної Сотні. Розплачтеся. Зайдіть до каплички, отої, що за Розп'яттям. Помоліться, зрештою. Хлопці ж тепер усі там, у небесних оселях, з Отцем нашим Небесним. І замисліться, що їм не можна за нас перед Ним червоніти: мовляв, ті, які залишились, – не втримали, не зберегли ідеалів Майдану.

Ми інші. Влада – та ж сама. І після виборів до ВР навряд чи суттєво зміниться. Але ми інші. І виміри буття у нас інші. Як у керівництва АТО із тими, хто на передовій.

Одні продовжують у ціновому просторі жити, інші – у ціннісному. Ті, котрі у ціновому, пролонговують існування держави на совковій закваскі. Приклад. У лютому, після того як Янукович втік, сотників Майдану депутати із «сценічної трійці» зібрали і запропонували їм «теплі і хлібні місця». Про тих, хто відмовився, вирішили, що ті надто багато хочуть. Або розповідали, як заступник голови Харківської облдержадміністрації Василь Хома, який, до речі, тільки пару днів тому написав заяву на звільнення (людина по життю Допи і Гепи) у ніч перед штурмом першого березня пропонував гроші і посади, щоб українські патріоти покинули ХОДА. І коли вони відмовились, мотивуючи, що готові вмерти аби над ОДА російські братки не підняли «триколор», був шокований. Бо високі слова для постсовєтських чиновників – це виключно засіб самопіару. Подвійна риторика: на публіку високі слова, а в міжсобойчику «договорняки» – залишається двигуном української політики. На ньому працює і принцип партійних квот. Є в тебе відповідна освіта чи немає, знаєш цю галузь чи ні – без різниці. Власна репутація, на жаль, у нашому політикумі ніщо поряд із шкурними і партійними інтересами. І поки ця система особистісних і корпоративно-партійних мотивацій на державній роботі не зникне – все буде без змін. Хоч би які картинки закони не приймалися. Бо нові корисні закони, реформи і.т.п. із старим контингентом влади – це нове вино у старих міхах.

Між тим, Майдан довів, що в українському суспільстві існує значний прошарок людей, які мислять і живуть у ціннісному вимірі і готові йти на самопожертву заради мети побудови цілісної і справедливої модерно-національної держави із традиційними християнськими, родинними, особистісними свободами і правами. На цих людях, активних патріотах, тримався Майдан, який здолав злочинний режим Януковича, і вони сьогодні – добровольці на передовій чи беруть участь у волонтерському русі, чинячи опір російським терористам-загарбникам.

У яких стосунках перебуває ця активна патріотична частина суспільства із партіями, які вибиратимуться нами в наступний парламент, – це насущне питання.

14 жовтня увечері на Михайлівській площі на мітингу, організованому представниками «Правого сектору» і «Азова», на завершення Маршу, я не побачила жодного відомого обличчя з політиків партій, які зараз при владі. Натомість молоді і студентству, які часто йдуть на фронт і за волю своєї держави віддають там своє життя або здоров'я в добровольчих батальйонах, терпіти падлючу лицемірну поведінку офіційного політикуму, зі всіма його договорняками та ігрищами, стає дедалі нестерпніше. В атмосфері вчорашнього Маршу відчувалося, що гнів проти неправди, ототоженої з офіційним політикумом, у молодіжному середовищі накопичується дуже швидко.

Небезпеку я бачу лише в тому, щоб цією молодою вибуховою енергією не скористались наші вороги. Принаймні мене дуже насторожила присутність і активна комунікація з організаторами мітингу людей, які, очевидно для мене, режисерували драматичні події на Майдані в ніч на 30 листопада. Я добре запам'ятала тої ночі їхні обличчя. Як потім з'ясувалось, це були люди з середовища Льовочкіна.

Тому бачу найважливіше сьогодні завдання для тих середовищ, які набувають активної підтримки в суспільстві, – з Божого благословення привести до влади команди порядних і непідкупних патріотів-державників, фахових, конструктивно мислячих людей, самодостатніх ефективних менеджерів, незалежно від їхньої партійної приналежності, які б реально здійснювали реформування на користь кожного з нас. У цьому, гадаю, полягає перехід від цінового у ціннісний вимір здобуття Держави, за яку віддавали і віддають життя наші Воїни Світла.

Ольга РІЗНИЧЕНКО

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Зовнішньо– і внутрішньополітичні виклики, які постали перед молодою Українською державою у ХХІ ст. (війна з Російською Федерацією, корупція, олігархизація, русифікація безвідповідальність більшості політичних партій та політиків тощо), переконливо довели, що одні із базових європейських цінностей – свобода, незалежність, демократія – не даються раз і назавжди. Їх необхідно постійно виборювати. Конгрес Українських Націоналістів, усвідомлюючи сучасні загрози для національної безпеки України та її територіальної цілісності, а також необхідність соціально-економічних реформ, змін у культурно-інформаційній сфері, готовий до такої боротьби на парламентському рівні.

– Ми Ті, кого боялася і боїться Російська імперія та її «п’ята колона» в Україні, називаючи нас «бендерівцями», адже на сучасному етапі українського державотворення пов’язуємо своє буття із національно-визвольною боротьбою УНР та ОУН, на цій основі формуємо ідеологічні та політичні цінності.

– Ми спадкоємці Тих, для кого гасло «Здобудеш Українську Державу, або згинеш в боротьбі за неї» було і залишається одним із найважливіших життєвих принципів, символом боротьби за незалежну Українську державу.

Українська нація стала консолідованою, національно свідомою під час Революції Гідності. Кров, пролита патріотами України на Майдані, а також під час російської агресії кличе нас до жертовного чину в ім’я свободи, незалежності, відстоювання територіальної цілісності і суверенітету України.

Українська держава має потужний людський, науковий, інтелектуальний, економічний потенціал, який, за умови раціонального націєтворчого господарювання та політичної волі еліти, забезпечить розквіт і добробут Нації. Але без покарання винних у державній зраді масових убивствах мирних громадян, військових злочинах, тероризмі, без подолання корупції та проведення люстрації неможлива побудова суверенної, незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, тому домагатимемося: притягнення до відповідальності в українських та міжнародних судах винних у тероризмі, його фінансуванні на території України, скоєння військових злочинів і державній зраді. На лаві підсудних за злочини проти України насамперед мають опинитися В.Янукович та президент РФ В.Путін.

Сьогодні українці об’єдналися навколо ідеалів незалежності, свободи, гідності, європейської інтеграції, правової та демократичної держави.

КУН У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ ВИСТУПАЄ ЗА

– захист територіальної цілісності України в межах існуючих кордонів;

– звільнення всієї території України від окупаційних російських військ і повернення тимчасово-окупованого Криму під юрисдикцію Києва;

– посилення кримінальної відповідальності за дії спрямовані на підрив національної безпеки України;

– фінансування Збройних Сил України на рівні, не нижчому ніж 2,5% ВВП;

– зміцнення системи початкової військової підготовки із залученням до педагогічного корпусу викладачів (здебільшого офіцерів) – українських патріотів.

– належне соціальне забезпечення військових.

КУН У ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ ЗМАГАЄ ДО

– негайного приєднання України до Європейського Союзу.

– відмови від «позаблоковості» й відновлення стратегічного курсу на вступ до Північно-Атлантичного Альянсу (НАТО).

– становлення України як регіонального лідера у Південно-Східній Європі. Балтійський, чорноморський та каспійський регіони – зона національних інтересів України.

– ефективного забезпечення економічних та політичних інтересів України в світі;

– притягнення представників «п’ятої колони» та керівництва Російської Федерації, як держави-агресора, до відповідальності в Гаазькому трибуналі за військові злочини та злочини проти людяності.

– відшкодування Російською Федерацією матеріальних збитків, завданих під час її агресії інфраструктурі української економіки.

– призначення пожиттєвих пенсійних виплат Російською Федерацією сім’ям загиблих українських громадян і пораненим під час російської агресії.

КУН ЗАКЛИКАЄ ДО ЗМІНИ ДЕРЖАВНО-ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ НА ОСНОВІ

– проведення люстрації, призначення на звільнені вакансії молодих фахівців, випускників українських вишів, відібраних за критеріями патріотизму і професіоналізму;

– ухвалення Виборчого кодексу із обов’язковою умовою проведення виборів на пропорційній системі з відкритими виборчими списками;

– створення Національного Антикорупційного Бюро;

– скасування депутатської недоторканості;

– реформи правоохоронної системи за «грузинським сценарієм»;

– виборності суддів терміном на 5 років.

КУН ПОВ’ЯЗУЄ ЕФЕКТИВНИМИ ЕКОНОМІЧНИМИ РЕФОРМАМИ ТА МОДЕРНІЗАЦІЮ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ ІЗ

– формуванням економічної системи, заснованої на інноваційній стратегії розвитку;

– посиленням конкурентоздатності української продукції на європейському ринку;

– зростанням частки наукоємного сектору виробництва;

– позбавленням енергетичної залежності від Російської Федерації;

– запровадженням електронного урядування задля максимально спрощеного отримання громадянами, зокрема бізнесменами, усіх необхідних документів;

– впровадженням та розвитком енергозберігаючих технологій;

– запровадження екологічно безпечних промислових технологій;

– мораторієм на продаж землі;

– стабілізації національної гривні.

КУН СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИРІШУВАТИМЕ ШЛЯХОМ

– встановлення мінімальної заробітної плати, пенсії, стипендії на рівні, який би забезпечив життєві, духовні потреби громадян;

– впровадження заходів щодо подолання демографічної кризи (забезпечення умов для зростання народжуваності, зменшення рівня захворюваності та смертності громадян України);

– повного відшкодування громадянам грошових заощаджень, вкладених до Ощадбанку СРСР;

– забезпечення достатнього державного та альтернативного фінансування системи охорони здоров’я;

– посилення контролю за якістю продуктів харчування, води, повітря тощо;

– надання молоді довгострокових пільгових кредитів на придбання житла і отримання освіти.

КУН У НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ПРОПОНУЄ

– деколонізувати культурну й інформаційну сфери;

– утверджувати українську культуру, як основний чинник консолідації громадян у національну спільноту;

– захищати і розвивати єдиний інформаційно-культурний простір України;

– створити умови для належного розвитку вітчизняних культурних індустрій: книговидання, кіновиробництва, музичного бізнесу тощо;

– в рамках правового поля витіснити з українського інформаційного простору ЗМІ, які проводять політику дезінформації, насильницької русифікації, нав’язують релігійну та міжнаціональну ворожнечу, протидіють консолідації українського суспільства;

– забезпечити пріоритетність видання книг, журналів, пресової та іншої продукції українською мовою;

– максимально розвивати україномовні навчально-виховні заклади у регіонах і місцевостях, де порушуються права українців;

– створити умови для максимальної свободи наукового пошуку та можливості споживання суспільством наукомісткої продукції;

– ініціюватимемо створення в столиці України Пантеону Слави і перепоховання на його території Степана Бандери, Євгена Коновальця, Ярослава Стецька, Симона Петлюри та інших відомих діячів української нації.

Здобудеш Українську Державу, або загинеш у боротьбі за Неї!

Степан БРАЦЮНЬ,
Голова Конгресу
Українських Націоналістів

ДОНЕЦЬКІ ХРОНІКИ

ЗАРУЧНИКИ «ПЕРЕМИР’Я»

Голосуйте за ті політичні партії, які не торгують територією України і збережуть її територіальну цілісність

На частині території Луганської та Донецької областей владу захопили маргінали, мародери і вбивці, російські козацькі угрупування, різноманітні польові командири терористів. Це сталося в результаті кремлівської спецоперації, яка опиралася на місцеву донбаську «еліту» з Партії регіонів. Окупанти створили терористичні організації «ДНР»-«ЛНР» і призначили «органи влади»: Верховний Совєт, уряд, міністрів і т. п.

Президент України Петро Порошенко в своїй суперпатріотичній інавгураційній промові накреслив мирний план для Донбасу та всієї країни: «Дискусії не підлягає питання про територіальну цілісність України. Щойно я присягнув «усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України» і завжди буду вірний цій святій обітниці», – урочисто заявив він під бурхливі оплески залу. І окупований український Донбас чекав. Не дочекався. Петро Порошенко, заявивши, що окупована частина України є територією України, насправді вивів звідси всі державні структури, фактично віддав цю частину території України в управління терористичним організаціям і будує 30-кілометрову зону між Україною та «ДНР»-«ЛНР» замість кордону між РФ та Україною.

Все це стало можливим через непрофесійні кадрові призначення і на місцевому, і на всеукраїнському рівні, і в державних органах влади, і в силових структурах. Відчувши безпорадність української влади, бойовики без жодного спротиву захоплюють військові частини, підприємства, ВНЗ, школи, лікарні тощо. Донецьку ОДА разом з усіма структурами виведено з окупованої територію на звільнену, а мешканців залишено віч-на-віч з озвірілим окупантом.

Рятуючись, з Донецька виїхали українські активісти, українські журналісти, підприємці, прості мешканці. Сподівались на перемогу над окупантом, на очищення окупованої території та на успішне повернення додому. А влада, навпаки – робить усе, щоб заморозити конфлікт і залишити окуповані території під «протекторатом» т. зв. ДНР-ЛНР. Відгородимо, замінуємо, проклянемо й забудемо ту частину, яка під «ДНР»-«ЛНР». А «притомних» та «патріотичних» вивеземо. На жаль чи на щастя, їх виявилося багато. І вони вважають, що поступитися частиною Донбасу задля російських апетитів – злочин.

Як результат, появляються страх і відчай і в тих заручників, які живуть у гетто з терористами – без жодних прав, без зарплат, соціальних виплат, пенсій, роботи, без українських ЗМІ, і в тих, хто став біженцем і змушений скитатися поза межами «ДНР»-«ЛНР» без роботи, без житла, без жодної підтримки від держави і головне – без надії повернутися додому. Ми, адекватні громадяни України, які опинилися в «ДНР»-«ЛНР», – зраджена й ніким не визнана сторона конфлікту, ніким не почута. Масштаби руйнування інфраструктури Донбасу величезні. Чергове «перемир'я» бойовики порушують сотні разів на добу, тобто його просто не існує. Гинуть наші військові, гинуть мирні жителі, позбуваються даху над головою.

Але є ще маленька надія, що Президент України, парламент, політичні партії України, особливо ті, які йдуть сьогодні до Верховної Ради України, почнуть «зачистку» окупованої території від самозванців, відновлять тут законність, дадуть можливість сотням тисяч біженців повернутися додому і збережуть територіальну цілісність України.

З усіх сьогоднішніх проблем України ця – основна.

Марія ОЛІЙНИК

ФРОНТОВІ ХРОНІКИ

Храми під прицілом терористів

Напередодні свята Покрови Пресвятої Богородиці російські козаки на Донбасі заявили, що «укропи» наводять артилерію на церкви УПЦ МП і будуть з нагоди свята їх знищувати. І Путін, як відомо, навіть підготував з цього приводу гнівну тираду. Але щось там у них не склалося, і вони не знищили жодної церкви, відповідно на нас свій злочин не повісили. Між іншим, п’ятого жовтня, коли виїжджали з Пісок, сфотографувала церкву, в яку потрапив снаряд, щойно ми від’їхали. До речі, дорогою до блокпоста у Карлівці в нашому ешелоні сталася пригода. Джип «Правого сектору», який їхав попереду, напоровся на шматок снаряду, і на наших очах його заднє колесо розлетілося вщент. Оскільки через небезпеку снайперських атак зупинятися і зменшувати швидкість було не можна, джип проїхав небезпечну ділянку на трьох колесах. І зупинилися ми вже біля церкви у Карлівці – однієї із небагатьох споруд у містечку, яка вціліла...

Ольга РІЗНИЧЕНКО

На світлині: церква у Пісках, за декілька хвилин її зруйнував снаряд.

Видавець Конгрес Українських Націоналістів

Засновник та шеф-редактор Степан Брацюнь

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08 e-mail: nacija@ukr.net

Адреса видавця: 01004, вул. Антоновича, 3б, м. Київ, тел./факс 235-37-61

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003 р.

Газету набрано і зверстано у комп’ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.

Газету видрукувано у ТОВ “Поліграфічна компанія “Інтерекспресдрук”

Замовлення №

Наклад примірників

Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26008013932801 у філії “Центральне регіональне управління ВАТ “Банк “Фінанси і кредит”, ТОВ м. Київ, МФО 300937, ЄДРПОУ 2305606776

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9